

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10C/408/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214209087
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6214209087.5

Rozhodnutie

Okresný súd Veľký Krtíš, samosudcom JUDr. Jánom Šulganom, v právnej veci navrhovateľa AB 1 B.V., registračné číslo: 560 07 043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 679, pobočka a adresa pre doručovanie Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti odporcovi A. Q.W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. XXX/X, XXX XX B. S., t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenom opatrovníkom Q. O., súdnou tajomníčkou okresného súdu Veľký Krtíš, o zaplatenie 247,30 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom doručeným Okresnému súdu dňa 05.12.2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu k úhrade sumy 247,30 Eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 28,80 Eur, úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z dlžnej sumy od 29.11.2013 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 16.12.2010 uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s odporcom Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 476,10 Eur zo strany právneho predchodcu navrhovateľa. Zmluvné strany sa dohodli na splátkach vo výške 21,93 Eur. Odporca mal dlh splatiť v 36 mesačných splátkach. Odporca sa dostal s úhradou svojho záväzku do omeškania a listom zo dňa 28.06.2013 právny predchodca navrhovateľa vyzval odporcu k úhrade celého dlhu v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Navrhovateľ si v konaní uplatnil istinu vo výške 96,40 Eur, úrok vo výške 28,25 Eur, zosplatnenú istinu vo výške 112,43 Eur, poistenie Bill protektion vo výške 10,22 Eur.

Okresný súd vydal dňa 22.01.2015 vo veci platobný rozkaz č. 2Ro/624/2014-40. Z dôvodu nemožnosti doručenia platobného rozkazu do vlastných rúk odporcu súd platobný rozkaz zrušil. Uznesením č. 10C/408/2015-60 zo dňa 06.08.2015 súd ustanovil odporcovi opatrovníka v osobe Martiny Balážovej, súdnej tajomníčky informačného centra okresného súdu Veľký Krtíš, s ktorým súd ďalej pokračoval v konaní.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods.2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor. Postupoval pritom podľa ustanovenia § 156 ods.3 O. s. p. a oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu, v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to návrhom na vydanie platobného rozkazu, Oznamením o postúpení pohľadávky s predžalobnou výzvou zo dňa 15.11.2014 spoločne s

podacím hárkom, úverovou zmluvou spoločne s úverovými podmienkami, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 28.06.2013 spoločne s podacím hárkom, Výpisom čerpania, splátok a úhrad

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav. Právny predchodca navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili dňa 16.12.2010 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 476,10 Eur na kúpu motorovej píly. Úver mal byť splatený v 36 mesačných splátkach vo výške 21,93 Eur, splatných 14. deň v mesiaci. V zmluve je uvedená aj ročná úroková sadzba 30,71 %, RPMN 35,9% a priemerná RPMN 44,57%. Odporca sa postupne dostal do omeškania so splácaním splátok a navrhovateľ v zmysle zákona úver zosplatnil a požiadal o splatenie celej dlžnej sumy. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.09.2012 postúpil právny predchodca navrhovateľa ako postupník na navrhovateľa ako postupcu pohľadávku voči odporcovi. Postúpenie pohľadávky bolo odporcovi oznámené dňa 15.11.2014.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 z. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 účinného v čase uzatvorenia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať o. i. tieto náležitosti:

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm.b) Zákona č. 129/2010 účinného v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva..

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Z dôkazov predložených navrhovateľom vyplýva, že sa jedná o úverovú zmluvu, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Spotrebiteľská zmluva, teda zmluva medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadá pod ochranu upravenú § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto navrhovateľ bol odo dňa uzavretia zmluvy s odporcom v postavení dodávateľa a odporca v postavení spotrebiteľa. Súd považuje za preukázané, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú pretlač, teda spotrebiteľ buď prijíma podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Za takého stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu. Zákom č. 150/2004, ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník bola prebratá aj smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. V zmysle čl. 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Súd poukazuje na to, že posudzovaná úverová zmluva svojim rozsahom, štruktúrou je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický neprehľadný text napísaný miniatúrnym ťažko čitateľným písmom s odkazom na úverové zmluvné podmienky tvoriacu neoddeliteľnú súčasť zmluvy obdobne napísané nečitateľným písmom. Podľa názoru súdu zmluva uzatvorená medzi účastníkmi obsahuje viaceré zmluvné podmienky, ktoré sú neprimerané. Je tu zrejma existencia nekalej obchodnej praktiky žalobcu vrátane praktiky s používaním takmer nečitateľného textu v časti zmluvy ako aj v úverových podmienkach. Z hľadiska menšej informovanosti je odporca v znevýhodnenom postavení oproti navrhovateľovi a používanie tejto podmienky umožňuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach na strane odporcu. Za nekalú prax považuje súd aj ustanovenie o revolvingu, ktoré tak isto nie je považované za individuálne dohodnuté, pretože je súčasťou už natlačených formulárov a odporca nemá možnosť nijakým spôsobom tieto ustanovenia zmeniť aj napriek tomu, že si revolving čerpať nemusí, tak ako bolo i v tomto prípade. Odporca síce časť zmluvy upravujúcu revolving podpísal, ale podľa názoru súdu k tomu došlo omylom, pretože zmluva o revolvingu je súčasťou úverovej zmluvy, pôsobí skryto a odporca žiaden revolving nechcel, žiaden si ani nečerpá. Rovnako nebola individuálne dohodnutá rozhodcovská doložka, ktorá je tak isto súčasťou už natlačených dokumentov. Podľa názoru súdu, všetky podstatné náležitosti, ktoré

vyžaduje zákon pre spotrebiteľskú zmluvu musia byť uvedené priamo v zmluve. Neobstojí odkaz na všeobecné úverové podmienky, ktoré navyše nie sú podpísané a súdu nie je zrejmé, či sa odporca s nimi oboznámil. Odporca iba podpísal zmluvu, kde je drobným písmom pod čiarou uvedené, že Úverové podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy a potvrdzuje, že ich prevzal a oboznámil sa s nimi. Navrhovateľ však žiadnym spôsobom nepreukázal, že odporca sa s nimi skutočne oboznámil, nehľadiac na to, že všetky podstatné náležitosti majú byť súčasťou zmluvy. Navyše skutočnosť, že táto informácia je napísaná menším typom písma môže viesť spotrebiteľa k domnienke, že ide o nepodstatné náležitosti.

V uzatvorenej úverovej zmluve absentujú podľa názoru súdu podstatné náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 z.č. 129/2010. V zmluve je síce uvedená výška splátok, ale absentuje údaj o výške istiny a úroku v jednotlivých splátkach (§ 9 ods. 2 písm. l) z.č.129/2010 Z.z.). Podľa názoru súdu je ustanovenie zmluvy v časti upravujúcej výšku úrokovej sadzby v rozpore s dobrými mravmi. Dohodnutá výška úrokov nesmie odporovať ustanoveniu § 3 ods.1 OZ, čiže nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, čo v tomto prípade neplatí. Súd rešpektuje vyššiu úrokovú sadzbu u nebankových subjektov, ktorá zohľadňuje zvýšenú mieru rizika u klientov nepriechodných u bánk, ale len do takej výšky sadzby, ktorá nie je v rozpore s dobrými mravmi. Z prehľadu NBS o úrokových sadzbách súd zistil, že v čase uzavretia úverovej zmluvy výška úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch od 1 roka do 5 rokov predstavovala 11,10% ročne. Dohodnutá úroková sadzba vo výške 30,71% ročne je viac ako dvojnásobok priemernej sadzby, čo súd považuje za rozpor s dobrými mravmi a preto podľa § 39 OZ je v tejto časti zmluva neplatná. Keďže ide o absolútnu neplatnosť, tak súd nemôže z vlastnej iniciatívy dohodnutú a neplatnú úrokovú sadzbu v zmluve nahradiť inou úrokovou sadzbou platnou pre obdobné úvery. Súd tak zmluvu posúdil ako zmluvu neobsahujúcu úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru (§ 9 ods.2 písm. i) z.č.129/2010 Z.z.). Na základe uvedeného súd považuje za preukázané, že v zmluve chýbajú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i) a l) z. č. 129/2010 Z.z..

Na základe uvedeného súd považuje za preukázané, že uzatvorená zmluva medzi navrhovateľom a odporcom je platná, ale v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., písm. b) je uzatvorená zmluva považovaná za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov.

Súd považuje za preukázané, že odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 476,10 Eur, z ktorého uhradil 524,39 Eur. Navrhovateľ by mal nárok na zaplatenie rozdielu z titulu bezdôvodného obohatenia. Odporca však uhradil viac ako si požičal, takže odporca sa bezdôvodne neobohatil, preto súd považuje nárok navrhovateľa za dôvodný a návrh navrhovateľa zamietol.

Pri určení trov konania súd vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca mal v konaní plný úspech, ktorý si náhradu trov neuplatnil, žiadne mu ani nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uznesením ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené.

f) Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vo veci (§205 ods. 2 O.s.p.)

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môžu odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov)